

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ-ΙΣΤΟΡΙΑ

Του Γιώργου Ρούβαλη

Ο ΠΕΤΡΟΡΟΥΣΣΟΣ

Οι τύποι του Ναυπλίου! Παλιότερα ήταν στρατιά ολόκληρη, αντικείμενο πειραγμάτων, καζούρας μικρών και μεγάλων. Η Ελένη η Κικιρί με το διαρκές όνειρο ενός καλού γάμου, ο Μελέτης, εργατικός κουρελής, σεμνός και λιγομίλητος, ο Σάμιος που'φερνε μια βόλτα στη φτέρνα του, ο Μπαλαφάρας, η Γκρέτα και παλιότερα πολλοί άλλοι. Μαζί τους, τη δεκαετία του 50 και 60 ο Πετρορούσσος ένας από τους πιο γραφικούς. Μετρίου αναστήματος, μάλλον κοντός, μια τραγιάσκα στο κεφάλι, αξύριστος, πολλές φορές ξυπόλητος, είχε μια μαγκούρα με την οποία απειλούσε τους πάντες κι ένα σακούλι με μυστηριώδες περιεχόμενο. Δυναμικός, τσαντίλας, βωμολόχος, έβριζε ακατάπαυστα πολίτες, θεούς και δαίμονες. "Κουφάλες..." ήταν η αγαπημένη του έκφραση. Παλιός ναυτικός, ίσως από το Άστρος, σύχναζε πάντα στα καφενεία και ταβέρνες της παραλίας όπου έβρισκε καταφύγιο απ' την κακοκαιρία και τη βροχή. Στη φωτογραφία αυτή φαίνεται ξυπόλητος, καθιστός σε καρέκλα καφενείου, χαμογελαστός, με μια κουτάλα στο χέρι. Να'ταν προάγγελος κάποιας κακαβιάς που θα τον κερνούσε ο Σαββούρας; Ο Πετρορούσσος, παράδειγ-

μα απροσάρμοστου, αλήθη δυναμικού χάθηκε κι αυτός όπως όλοι οι άλλοι που η περιθωριακή τους ζωή έδινε σιγουριά στους μικροαστούς

του 50 και του 60. Τα χάλια του μας θυμίζουν αυτό που είπε ένας ποιητής "εικόνα σου είμαι, κοινωνία, και σου μοιάζω".